

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΚΑΙ ΦΟΡΜΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ

ΚΑΙ

ΑΛΛΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Το δικαστικό και νομικό σύστημα είναι τέτοιο που πολλές φορές δεν συνειδητοποιούμε και δεν ξέρουμε ότι έχουμε υποστεί καταπάτηση των Δικαιωμάτων μας ή ότι έχουμε υπάρξει θύματα σοβαρότατων εγκλημάτων όπως η παράβαση καθήκοντος, η κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας και η αρνησιδικία, όταν ο δράστης είναι δικαστής.

Με το παρόν άρθρο θα γνωστοποιήσουμε από την έρευνα μας σειρά αρχών και δεδομένων που τόσο τα ΜΜΕ όσο και όλες οι κρατικές αρχές στρεβλώνουν επίτηδες και τους αποδίδουν διαφορετική σημασία και βάρος από ό,τι πραγματικά έχουν, ώστε να εξασφαλίσουν δολίως την ατιμωρησία και να κρύψουν τυπικά το κοινό μυστικό που όλοι γνωρίζουμε, ότι δηλαδή έχει καταλυθεί το Κράτος Δικαίου.

Μετά την παρουσίαση που θα κάνουμε παρά κάτω, παραθέτουμε επίσης και μία βασική φόρμα - όπλο για κάθε Πολίτη, η οποία θα βοηθήσει στην προάσπιση και υπεράσπιση των Δικαιωμάτων του, στην εντονότερη πίεση στους κυβερνητικούς και εν τέλει στην κάθαρση και επαναφορά της Δημοκρατίας.

Βασικές λοιπόν έννοιες οι οποίες έχουν στρεβλωθεί και η πραγματική τους σημασία δολίως αποκρυβεί είναι :

Κράτος Δικαίου : το πιο σημαντικό είναι ότι χωρίς Κράτος Δικαίου ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΕΚΠΕΣΕΙ ΔΙΕΘΝΩΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ.

Κράτος Δικαίου ορίζεται η απρόσκοπτη και ουσιαστική πρόσβαση του Πολίτη στην ανεξάρτητη Δικαιοσύνη.

Εαν δεν υπάρχει ορθή και ανεξάρτητη Δικαιοσύνη (δηλαδή, ανεξάρτητη και ανεπηρέαστη από τις γραμμές/απαιτήσεις της εκτελεστικής εξουσίας, δηλαδή της κυβέρνησης σε όλες τις πτυχές της) τότε βάσει των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των διεθνώς αναγνωρισμένων προϋποθέσεων για χαρακτηρισμό ενός πολιτεύματος ως Δημοκρατικού, δεν υπάρχει Δημοκρατικό πολίτευμα. Για κάθε διεθνή ένωση ή συμμαχία που είναι η Ελλάδα, απαιτείται να υπάρχει Δημοκρατικό πολίτευμα αλλιώς η Χώρα αυτοδικαίως εκπίπτει από την ένωση ή την συμμαχία, από την Ε.Ε. έως το ΝΑΤΟ/ΟΗΕ.

Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι η κατάλυση του Κράτους Δικαίου, εαν μπορεί να αποδειχθεί στα χαρτιά επιφέρει καταλυτικές και καταγιγιστικές συνέπειες και εγχωρίως και διεθνώς (από πτώση της κυβέρνησης μέχρι έξοδο ή απαίτηση λογοδοσίας από τις ελεγκτικές αρχές των διεθνών οργανισμών όπως είναι ο ΟΗΕ).

Εαν υπάρχει πληθώρα παραπόνων των Πολιτών για εξαρτημένη και διεφθαρμένη δικαιοσύνη και κατάχρηση εξουσίας από τους λειτουργούς της ήδη επιτυγχάνουμε να εξαλείψουμε την όποια νόμιμη βάση επικαλείται η όποια κυβέρνηση.

Υπάλληλος : σύμφωνα με τον νόμο υπάλληλος είναι κάθε πρόσωπο στο οποίο έχει ανατεθεί έστω και προσωρινά η άσκηση υπηρεσίας Δημοσίου

Δικαίου (ΑΠ 6/2008). Μάλιστα, σύμφωνα με το άρθρο 2 του νόμου 3126/2003, οι υπουργοί και γενικώς τα μέλη της κυβέρνησης θεωρούνται υπάλληλοι.

Δηλαδή στο Πολίτευμα μας, έστω και με το νοθευμένο στα μη θεμελιώδη άρθρα του Σύνταγμα μας, δεν υπάρχουν άρχοντες, ηγέτες ή αριστοκράτες - VIPs. Υπάρχει μόνο ο Λαός και ο Έλληνας Πολίτης και οι υπάλληλοι του.

Αυτό είναι πολύ βασικό να το συνειδητοποιήσουμε, ότι εμείς είμαστε οι εργοδότες - αφεντικά και ΚΑΘΕ ΕΝΑΣ ΚΡΑΤΙΚΟΔΙΑΙΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ ΕΩΣ ΤΟΝ ΚΛΗΤΗΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΑ ΣΤΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΕΤΣΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΦΕΡΟΜΑΣΤΕ.

Δηλαδή, από τον τελευταίο σύμβουλο του πρωθυπουργού έως την κάθε ΜΚΟ και επιδοτούμενο ίδρυμα που τους έχει ανατεθεί η παραμικρότερη υπηρεσία Δημοσίου Δικαίου συμπεριλαμβανομένης και της αστυνομίας και των ΜΑΤ είναι υπάλληλοι μας και ελέγχονται συνεπώς από εμάς χωρίς να έχουν την δυνατότητα να κρίνουν και να αποκλίνουν από την δική μας Βούληση και Επιταγή ως αφεντικά τους.

Υπάρχουν μηχανισμοί που επιτρέπουν σε εμάς ως αφεντικά να τους ελέγξουμε και να τους αφαιρέσουμε από την θέση τους, οι οποίοι μηχανισμοί έχουν ατονίσει με υπαιτιότητα και φροντίδα των κάκιστων αυτών υπαλλήλων που εγκληματούν εις βάρος των αφεντικών τους, με αποκορύφωμα βεβαίως περίφημο άρθρο 86 του Συντάγματος και το γεγονός ότι διορίζουν αυθαίρετως τους ταγούς της Δικαστικής Εξουσίας και όχι

μόνο.

Όμως, όλες αυτές οι προσπάθειες αυτοπροστασίας των υπαλλήλων αυτών είναι άχρηστες εαν εμείς αλλάξουμε τρόπο σκέψης και τοποθέτησης ως προς αυτούς και απορρίψουμε την μυθολογία που μας επιβάλλουν ότι δήθεν αυτοί είναι οι 'αρχόντες' μας που ο λόγος τους είναι 'νόμος' και τους φερθούμε ως αυτό που πραγματικά είναι : **απλοί (και επικίνδυνοι) εγκληματίες υπάλληλοι της χειρίστης υποστάθμης με μηδέν ικανότητες.**

Εαν συνεχώς και ανηλεώς τους εγκαλούμε από την μια (ασχέτως της παραδόπιστης και εξαρτημένης δικαιοσύνης) και δεν τους υπακούμε όπως δεν υπακούμε έναν υπάλληλο μας στην επιχείρηση μας ή στο σπίτι μας, θα εκπέσουν διότι η μόνη εξουσία που έχουν είναι αυτή που μας πείθουν να τους αποδώσουμε.

Η ανωτέρω αρχή έχει πρακτική εφαρμογή : η συνεχής καταγγελία των καταχρήσεων /εγκλημάτων των υπαλλήλων συσσωρεύει έναν τεράστιο φάκελο με αποδεικτικά στοιχεία ότι το Κράτος Δικαίου έχει καταρρεύσει και το Σύνταγμα είναι σε αναστολή/ανενεργό μαζί με τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Λαού, κάτι που αφ' ενός στα διεθνή δικαστήρια μπορεί και **θα** βρει δικαίωση και αφ' ετέρου ενεργοποιεί το 120Σ, νομιμοποιώντας μας να δράσουμε με κάθε μέσο για την επαναφορά του Κράτους Δικαίου και συνεπώς του Συντάγματος.

Παράβαση καθήκοντος : περιγράφεται ουσιαστικά στο άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα (ΠΚ) και ορίζεται ως η παράβαση υπηρεσιακού καθήκοντος με πρόθεση από τον δράστη και σκοπό να προσπορισθεί στον ίδιον ή σε άλλον παράνομη υλική ή ηθική ωφέλεια ή να επέλθει βλάβη σε τρίτον ή στο Κράτος ή σε Κρατικό Οργανισμό. Ιδιαίτερα για τους

δικαστικούς λειτουργούς αξιόποινη κατ' άρθρον 259 ΠΚ είναι η ελεγχόμενη πράξη (είτε ενεργή είτε μέσω παράλειψης) του υπάλληλου-δικαστικού εαν συνιστά έκφραση πολιτειακής βουλήσεως και άσκηση κρατικής εξουσίας μέσα στον κύκλο των Δημοσίων υποθέσεων. Δηλαδή, εαν ο υπάλληλος-δικαστικός αντί να εφαρμόσει ανεξάρτητα και δίκαια τον νόμο και τις διαδικασίες (δηλαδή μόνο εντός Συνταγματικών ορίων και αυτών των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων), υπάκουσε σε σύσταση, εντολή ή απειλή που προέρχεται από ανωτέρους, από κυβερνητικούς και εν γένει από τρίτους που επηρέασαν το έργο του. (821/2012 ΑΠ) (!)

Δηλαδή, π.χ. η παραίνεση - απαίτηση της κυβέρνησης να μην εφαρμόζουν οι δικαστικοί τον νόμο εαν αυτός ανατρέπει την οικονομική/κυβερνητική της πολιτική είναι παράβαση καθήκοντος (αρ. 509/1997, 13/2001 εγκύκλιοι προέδρου του ΑΠ) και τέλεση όχι μόνο του εγκλήματος που περιγράφεται στο 259 ΠΚ από την κυβέρνηση αλλά και του άρθρου 186 παρ. 2 ΠΚ. Εαν δε ο δικαστής-υπάλληλος υπακούσει διαπράττει και αυτός παράβαση καθήκοντος αλλά και επί πλέον παράβαση του **"υπέρτατου υπηρεσιακού καθήκοντος"** της **αμεροληψίας, αντικειμενικότητας και ουδετερότητας**, που αποτελεί έκφραση της γενικότερης αρχής του Κράτους Δικαίου αλλά και αρχή της Ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης που απορρέει από το Σύνταγμα (6/2008 ΑΠ) (!).

Βεβαίως, το ανωτέρω πληροί και τους ορισμούς και άλλων υπηρεσιακών εγκλημάτων όπως π.χ. της **απιστίας, κατάχρησης εξουσίας και επιορκίας**.

Όπως είναι προφανές, κατάλυση - ανοιχτή αποδοχή τέτοιας σχέσης ανάμεσα στις τρεις εξουσίες (αυταπόδεικτα η πεπατημένη μέσω της

κομματικής πειθαρχίας, των πελατειακών σχέσεων και της οικογενειοκρατίας όσον αφορά την νομοθετική εξουσία) είναι **de facto κατάλυση του Κράτους Δικαίου και της Δημοκρατίας, που όμως δεν συνειδητοποιούμε ορισμένα (εκτός της αόριστης αγανάκτησης που μας διέπει όταν το ακούμε ή το βιώνουμε) διότι δεν ξέρουμε ότι αυτό είναι και ουσιαστικά και τυπικά έγκλημα που διώκεται και κολάζεται ενώ μας δίνει την δυνατότητα νομίμως να χρησιμοποιήσουμε κάθε πρόσφορο μέσο για την επαναφορά του Πολιτεύματος μας που καταλύθηκε με την βία.**

Βία : η βία ορίζεται ως η επιβολή με μέσα που προκαλούν τρόμο, φόβο και καταστολή από τον δράστη στο θύμα. Ο ορισμός αυτός συντίθεται από τις βασικές διατάξεις των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων περί βασανιστηρίων και ψυχολογικής βίας αλλά και από τις παραμέτρους που καθορίζουν τις εκλογές ως ανόθευτες - ανεξάρτητες.

Εκτός της βίαιας φυσικής καταστολής ενάντια σε διαδηλωτές και εν γένει στην έκφραση της Βούλησης του Λαού - αφεντικού από υπαλλήλους του - ΜΑΤ, η βία χρησιμοποιείται κατά κόρον για την επίτευξη της αναστολής και αεργείας του Συντάγματος και των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μέσω ψυχολογικής βίας και τρόμου που εξαπολύει η κυβέρνηση με απειλές, αποφάσεις και γενικές επιθέσεις στην ζωή, ασφάλεια και περιουσία του Λαού ταυτόχρονα με την βία από την δικαστική εξουσία που συστηματικά **αρνησιδικεί** και νομιμοποιεί παρανόμως την κυβερνητική βία μέσω της υπακοής των διακστικών-υπαλλήλων που περιγράψαμε ανωτέρω.

Είναι πολύ σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε τί είναι η βία και πώς

χρησιμοποιείται για την κατάλυση του Συντάγματος διότι η **απόπειρα της κατάλυσης του με την βία είναι η προϋπόθεση για την ενεργοποίηση του κατ' άρθρον 120 Σ.**

Αρνησιδικία : έχουμε αρνησιδικία όταν ο (οποιοσδήποτε σε κάθε δικαστική βαθμίδα) δικαστής, στα πλαίσια της δικαστικής του αρμοδιότητας (δηλαδή να βγάλει απόφαση για μια υπόθεση) αποποιείται τον έλεγχο της Συνταγματικότητας των νόμων, εγκυκλίων, υπουργικών αποφάσεων, συμφωνιών/συμβάσεων, προεδρικών διαταγμάτων, κ.ά. που διέπουν και επηρεάζουν την λήψη αποφάσεως για λύση μιας οποιασδήποτε επίδικης διαφοράς. Δηλαδή, ο δικαστής ελέγχει υποχρεωτικά την ενδεχόμενη αντισυνταγματικότητα διότι **η παράβαση Συνταγματικής διάταξης από δικαστική απόφαση (ακόμα και αν εφαρμόζει νόμο) ισούται με παράβαση νόμου και απαγορεύεται.**

Δηλαδή, π.χ. σε θέματα όπως των ασφαλιστικών ταμείων ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΟΥΤΕ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΝΑ ΜΗΝ ΕΛΕΓΞΕΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΗΝ ΣΧΕΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΕΑΝ ΤΟΥ ΖΗΤΗΘΕΙ Ή ΚΑΙ ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΩΣ. Ο δικαστής - υπάλληλος που θα αρνηθεί να το κάνει και ο δικηγόρος - υπάλληλος του ασφαλιστικού ταμείου που θα του πει "*δεν θα κρίνετε εσείς το ασφαλιστικό σύστημα*" διαπράττουν ο μεν κατάχρηση εξουσίας/παράβαση καθήκοντος/απιστία/επιπορκία και ο δε παρότρυνση σε έγκλημα κατ' άρθρον 186 ΠΚ.

Έχοντας αυτά τα πρώτα υπ' όψη σας παρουσιάζουμε την διάρθρωση μιας παραδεκτής Καταγγελίας - Μηνυτηρίου Αναφοράς κατά δικαστικού λειτουργού. Πρόκειται για το (μέχρι στιγμής) πλέον ανέξοδο ένδικο μέσο το

οποίο δεν χρειάζεται το περιβόητο (και αντισυνταγματικό ούτως ή άλλως) παράβολο των € 100 διότι πρόκειται για αυτεπάγγελτο έγκλημα. Ο οποιοσδήποτε επιμένει να σας ζητάει το ανωτέρω παράβολο, απαιτείστε το όνομα του και να σας δώσει έγγραφο τον νόμο που το απαιτεί για αυτεπάγγελα αδικήματα. Κατόπιν, καταθέστε αντίστοιχη καταγγελία και για αυτόν τον υπάλληλο για παράβαση καθήκοντος και υπεξαίρεση χρημάτων.

Ακολουθεί η διάρθρωση - οργάνωση της Καταγγελίας /Μηνυτηρίου Αναφοράς και σύντομα (εντός των προσεχών ημερών) θα έχουμε και παραδείγματα εφαρμογής της από εμάς.

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ (τόπος κατάθεσης)

ΜΗΝΥΤΗΡΙΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑ

του

(ονοματεπώνυμο) του (πατρώνυμο),

κατοίκου (διεύθυνση)

ΚΑΤΑ

**(ονοματεπώνυμο δικαστή), (τίτλος δικαστή και τόπος ασκήσεως
καθηκόντων του)**

Καταγγέλλω ενώπιον σας τον ως άνω αναφερόμενο δικαστικό

λειτουργό για παράβαση καθήκοντος και κατάχρηση εξουσίας (άρθρα 259 ΠΚ και 239 ΠΚ) καθ' ότι με την έκδοση της με αριθμό _____ / 201__ αποφάσεως του που εξετέλεσε την _____ (ημερομηνία) στην _____ (πόλη) παρέβη το υπηρεσιακό του καθήκον εν γνώσει του, βλάπτοντας με/προσπορίζοντας παράνομο όφελος στον _____ (όνομα αντιδίκου/καθ' ου).

Συγκεκριμένα, και επί τη αναγνώσει της αποφάσεως _____ (αριθμό /έτος) φαίνεται ότι _____ (περιγραφή του τί έκανε ή δεν έκανε, όπως : αρνησιδικία, άρνηση εφαρμογής νόμου, άρθρου Συντάγματος/ΕΣΔΑ, άρνηση συνεκτιμήσεως αποδεικτικών στοιχείων, στρέβλωση αποδεικτικών στοιχείων, άρνηση Πρότερης Ακρόασης, κλπ).

Ιστορικό

(Περιγράφουμε την διαδικασία της δίκης η οποία οδήγησε στην απόφαση με την οποία παρέβη το καθήκον του ο δικαστής, τονίζοντας τα σημεία όπου έπρεπε να δράσει με τον A νόμιμο τρόπο αλλά αντιθέτως έδρασε με τον B παράνομο τρόπο ή επέδειξε μεροληπτική στάση ή υπερέβη του καθήκοντος του κρίνοντας ή πράττοντας πράγματα που δεν προβλέπονται, δηλαδή τα πράττει άλλος και όχι ο δικαστής, και γενικά πώς είχε την δυνατότητα και την γνώση υποχρεωτικά λόγω θέσεως να τηρήσει τον νόμο και δεν το έκανε).

Νομικό σκεπτικό

(Είναι απαραίτητο για την στοιχειοθέτηση του εγκλήματος να παραθέσουμε/περιγράψουμε ότι με την πράξη του ο δικαστής έχει κάνει ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΙΑ ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ :

α. παράβαση υπηρεσιακού καθήκοντος που καθορίζεται με νόμο ή με διοικητική πράξη ή με ιδιαίτερες οδηγίες της προϊσταμένης αρχής ή ενυπάρχει στην φύση της υπηρεσίας του υπαλλήλου.

β. πρόθεση του δράστη/δικαστή, δηλαδή δόλος/σκοπιμότητα να παραβεί το καθήκον της υπηρεσίας (συνήθως το γεγονός ότι γνωρίζει ποίο είναι το καθήκον από πριν είναι αρκετό).

γ. σκοπός να προσπορισθεί στον δράστη δικαστή ή σε άλλον τρίτο παράνομη υλική ή ηθική ωφέλεια ή να επέλθει βλάβη στο Κράτος ή σε Κρατικό Οργανισμό ή σε κάποιον άλλον.

Προσοχή : για την περίπτωση των δικαστών θα πρέπει να τονίσουμε την **προσφορότητα**: δηλαδή, ότι με την πράξη που χαρακτηρίζουμε ως **παράβαση καθήκοντος** ήταν δυνατή να πραγματοποιηθεί η ωφέλεια ή η βλάβη που επεδίωκε ο δράστης δικαστής ή να μπορούσε να πραγματοποιηθεί και με αυτήν την πράξη.

Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να αποδείξουμε ότι με την μέθοδο που ακολούθησε για να παραβεί το καθήκον του, ο δικαστής μπορούσε να απολάβει-πετύχει τον στόχο του, τον λόγο δηλαδή για τον οποίο έκανε την παράβαση. Π.χ. αν αρνήθηκε να λάβει υπ' όψη αποδεικτικό στοιχείο που θα καταδίκασε έναν διάδικο ο οποίος διάδικος είναι π.χ. συνάδελφος, και έτσι τον αθώωσε, ήταν πρόσφορο το μέσον / η πράξη με την οποία παρέβη το καθήκον του για να επιτύχει την παράνομη αθώωση του συναδέλφου του. Αλλά εαν π.χ. προσπάθησε να αθώώσει τον συνάδελφο του με το να αναβάλει συνεχώς την έκδοση απόφασης, αλλά εν τέλει τον καταδίκασε, η κωλυσιεργία ως τρόπος επίτευξης μιας παράνομης αθώωσης δεν ήταν πρόσφορη, δηλαδή δεν επρόκειτο να αποδώσει καρπούς.

Στην περίπτωση προστασίας της κυβερνητικής πολιτικής/
διαπλεκομένων/κλπ η προσφορότητα υπάρχει με κάθε ενέργεια που οδηγεί
στην προστασία της κυβέρνησης και της πολιτικής της (από αρνησιδικία
μέχρι απόφαση που στερείται νόμιμης βάσης). Κίνητρο είναι σε κάθε
περίπτωση η υπακοή στις κυβερνητικές επιταγές με αντάλλαγμα την
ιδιαίτερη μεταχείριση των ως κλάδο δημοσίων υπαλλήλων, ιδίως τώρα με
τις 45% αυξήσεις στους μισθούς τους.

Εξυπακούεται ότι η προσφορότητα και το κίνητρο θα πρέπει να
εξατομικευθούν αναλόγως με την περίπτωση όπως θα δείξουμε με τις δικές
μας Μηνυτηρίους Αναφορές κατά δικαστών πολύ σύντομα.

Ειδικά για τους δικαστές, αρκεί να δείξουμε ότι η συγκεκριμένη τους
αντι-υπηρεσιακή ενέργεια λειτουργεί ως μέσο για τον προσπορισμό οφέλους
ή βλάβης στα έννομα συμφέροντα άλλου (Μπιτζελίκη, Υπηρεσιακά
Εγκλήματα, 2001, σελ. 46, 47 & 49).

Αφού έχουμε ολοκληρώσει το νομικό αυτό κομμάτι, ολοκληρώνουμε
την αναφορά ως εξής :

ΕΠΕΙΔΗ (αναφέρουμε ξανά συνοπτικά τον πρώτο λόγο ενοχής)

ΕΠΕΙΔΗ (αναφέρουμε ξανά συνοπτικά τον δεύτερο λόγο ενοχής)

ΕΠΕΙΔΗ (αναφέρουμε ξανά συνοπτικά τον τρίτο λόγο ενοχής)

.....

ΕΠΕΙΔΗ (αναφέρουμε ξανά συνοπτικά τον λόγο ενοχής)

ΖΗΤΩ

την δίκαιη και υποδειγματική τιμωρία του.

Επιφυλασσομέν-ος/η παντός νομίμου Δικαιώματος μου καθώς και του Δικαιώματος μου για παράσταση πολιτικής αγωγής για το ποσό των σαράντα τεσσάρων (44) ευρώ μεθ' επιφυλάξεως για αποζημίωση ηθικής και υλικής μου βλάβης.

_____ (υπογραφή)

_____ (πλήρες ονοματεπώνυμο)

_____ (τόπος κατάθεσης, και ημερομηνία)

